

[Grünbaum.]

Spørgsmålet skal lyde: hvad ville der være sket, hvis regeringen ikke havde sat skatterne op med disse 2-3 milliarder kr. mere, end de skulle have været sat op med? Så ville der formentlig være sket det, at vi ikke havde fået den uro i befolkningen og den lønglidning i slutningen af sidste år og begyndelsen af dette år, som har været medvirkende til at slå bunden ud af regeringens finanspolitik. Det var også noget, vi sagde dengang, så vi kommer ikke nu som bagkloge, der vil benytte os af lejligheden til at kritisere regeringen. Vi kommer som dem, der har sagt nogle ting, som var rigtige i 1969, og som finansministeren ikke ville høre på. Derfor er jeg i hvert fald, og jeg tror også folketinget, træt af at skulle blive ved at høre på en række dårlige undskyldninger.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne spørge finansministeren og statsministeren, om de virkelig mener, de kan tillade sig den facon.

Finansministeren siger, at det er et sent tidspunkt. Det er dog altså om dagen og ikke om natten, vil jeg gerne erindre finansministeren om. Han ønsker ikke at generere folketingets medlemmer, fordi de måske har tomme maver. Vi kan da udsætte mødet. Vi har tid nok, og vi er interesseret i at høre finansministerens svar på de saglige synspunkter og argumenter, der er fremført.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: mener statsministeren virkelig, det er rimeligt, at man i al sin magtfuldkommenhed nægter at svare på de indlæg, der har været? Mener statsministeren virkelig, at det er så nødvendigt, at vi får fri her kl. halv to om fredagen, at man hverken vil give os eller offentligheden svar på de spørgsmål, der er stillet? Jeg må sige, det virker ganske stærkt. Det røber ikke nogen særlig stærk vilje til at møde oppositionen i en saglig drøftelse, når man med en så hånlig bemærkning fejrer os til side.

Jeg beder statsministeren og finansministeren forstå, at vi er villige til at tage et eftermiddagsmøde. Og så håber jeg, at finansministeren vil tage sin bemærkning om de tomme maver tilbage. Den kan kun forstås på den måde, at vi ikke vil gøre vores arbejde af hensyn til, at vi skal have frokost. Jeg synes, det er helt urimeligt, at fi-

nansministeren siger det. Jeg skal ikke drage nogen sammenligning mellem tomme maver og tomme hoveder, men tomme hoveder har vi i hvert fald ikke, og derfor ønsker vi at få denne debat fortsat.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg beder hr. Per Hækkerup meget undskyldte, hvis jeg skulle have fortrædiget ham med min udtalelse. Jeg troede, han var en mand, der kunne forstå det, når det var et alvorligt sagligt synspunkt, man fremførte med en måske lidt let bemærkning. Jeg undskylder over for hr. Per Hækkerup, og så skal jeg da besvare hr. Grünbaums bemærkninger, men så er det altså ikke mit ansvar, hvis mødet trækker ud. Det er ikke, fordi jeg vil væk fra svaret, men fordi det er klart, at vi ikke kan slutte denne debat efter hr. Per Hækkerups indlæg, uden at jeg tager fat på hele det problem, som hr. Grünbaum og jeg har sammen, alt det, der vedrører kildeskatten.

Jeg vil gerne først sige til hr. Grünbaum, at jeg er helt, helt klar over, at vi naturligvis kan sænke skattetrykket ved at sænke beskatningsprocenten eller bare udskrivningsprocenten, og jeg tror også, jeg sagde, at det ikke har noget med marginalbeskatningen at gøre. Der er faldet mange ord i dag, og vi kan måske have talt lidt ved siden af hinanden; men der er for mig ingen tvivl om, at når marginals-katten bliver fremført som den opsparingsfjendtlige marginalskat, som noget, der lammer initiativet herhjemme, som det skete i gårsdagens møde, så er det nødvendigt at se på, hvad den marginals-kat er. Den er resultatet af en progressiv beskatning.

Så man må spørge: vil I være med til at mildne denne progression? Det vil man ikke. Nu er det jo sådan, at det rammer specielt hårdt i 1970, at vi er gået over til et system, hvor man tager pengene med det samme, mens man tidligere tog dem året efter. Det virker sikkert psykologisk mere afskrækkende, at pengene bliver taget med det samme, og at man ikke har skatte-kreditten. Men jeg har vel lov til at sige, at det ligger i selve kildeskattesystemet, at man tager dem med det samme. Man kan diskutere, om procenterne skulle være større eller mindre, men selve det forhold, at man tager skatten med det samme, er vel selve ideen i kildeskattesyste-